Fel de fel

În fiecare zi

PLOUĂ

De aseară, bolta zărilor s'a posomorît iar cerul e țundră. Îl simți deasupra ta mai greu, când de un alb spălăcit, când întunecat și mut. Pâcla deasă cade somnoroasă până aproape de coperișuri, învăluind lumea în culori vinețiî. Iți vine să spui: natura, e în apărare pasivă.

Omul strânge mai cu nădejde pardesiul, zorind pasul. Plouă mărunt și subțire, într'o țesătură de răcoare, pe care o simți multă vreme după ce ai intrat în casă. Plouă urît.

Nu sunt două ploi la fel, cum nu sunt două frunze. Este o ploaie, pe care o aștepți primăvara de vreme, cu palma întinsă după primul firicel de apă, căreia rândunelele îi fac semn cu ochiul iar plopii cu creasta lor de cocoș, o ploaie gingașe ca o mângâiere, care vine și trece neanunțată, fără să lase urme. E ploaia noastră cea de toate zilele care rodește pâinea și îi împrumută gustul vieții. Ea plouă în același timp, cu apă și cu lumină.

Este apoi o alta, care se împrăștie ca alicele, din milioane de pușți, ploaia de Maiu, care durduie de departe, care ciuruie streașinele și umple scocurile, bătucind pământul și merele. In fața ei pădurea se unduiește ca marea în talazuri, vietățile se ascund iar oamenii se închină. Numai glasul clopotelor îi sparge uneori norii supărării. Curată sau cu grindină, nu știi de unde vine și unde se duce, cine-i desleagă baierele și cine o îmblânzește. E ploaia care moaie pământul ars și sufletul sterp.

Dar, când macii înfloresc, pătând cu foc încins covoarele de chilim ale câmpiei, sbughește deodată din necuprins, o ploaie nevinovată și veselă care uită soarele pe cer, o ploaie jucăușe care fuge după domnișoare și le stropește rochițele, care se joacă cu viței și cu pui de rață, spălând munții și florile, o ploaie ca un fapt divers, după care răzi și exclami fericit: vai ce frică am tras. E ploaia sfântă în timpul căreia copiii râd îngerilor iar natura lui Dumnezeu. Ea răcorește suferințele muncii și ridică deasupra lor aureolă de curcubeu.

Există apoi și o ploaie posacă și umedă de toamnă, ploaia pe care o simți ca mii de ace care te străpung, șipotul acela neîntrerupt și sur de apă, cu miros jilav de mormânt, ale cărui ecouri te urmăresc până în vis, ale cărui clipoceli îți taie în auz ca un fierăstrău. E ploaia de sfârșit a tristeții, ploaia de cucuvea, ploaia de plumb, ploaia de afară. Fără opriri, de dimineața și până seara, te plouă cu rândul, când pe haine, când pe nervi. Dinaintea ei nu există scăpare. Fie că o urmărești de acasă, fie din fuga trenului, obsesia ei îți lipește fruntea de geam, îți tulbură sufletul și îți învie trecutul, în timp ce pe suprafața netedă de sticlă se scurg picuri greoi de apă, unindu-se pe cărarui șerpuitoare, ca vițele în moarte.

Cu aceasta din urmă se aseamănă, la răsărit și la apus, pe întinderi de pământ strămoșesc, ploaia lacrimilor.

LIVIU HULEA

Tren autobuz

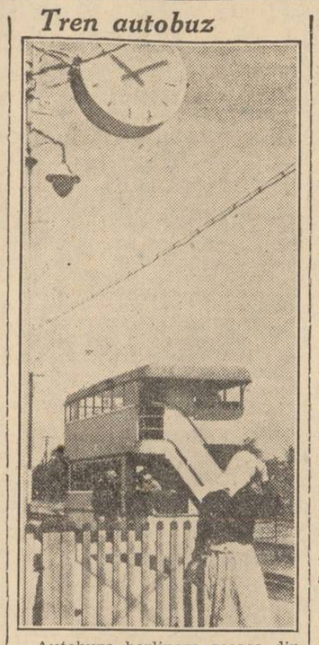

Autobuze berlineze scoase din uz au fost transformate în așa fel încât să circule pe linii de cale ferată îngustă. Acest nou mijloc de locomoțiune feroviară s'a dovedit atât de bun, încât a fost adoptat și pe alte linii înguste, în afară de aceea dela Neuhaldensleben, unde s'a făcut prima încercare.

O plantă rară

In insulele Hawai se găsește o plantă pe cât de ciudată, pe cât de rară și căreia i s'a dat numele de „Spada de argint".

Propriu zis, ea nu se găsește decât în insula Maui, în craterul vulcanului Haleakala. Acum câțiva ani au fost aduse câteva exemplare de către un indigen, care abia a scăpat cu viață din primejdioasa lui întreprindere, căci, deși vulcanul e considerat azi ca stins, în jurul craterului uli sunt încă emanații toxice, care pot primejdui viața.

Pe florile aduse s'au găsit însă și niște insecte care se hrănesc probabil din ele. Atunci s'a născut teama ca nu cumva planta să dispară din această pricină. Părerea aceasta se întări și mai mult din pricină că un hawaian, care se scoborîse în ultimul timp în crater, revenise fără nici o floare și pretindea că nu mai e nici urmă de această plantă. Poate că această lipsă se explica prin faptul că nu era încă sezonul în care înflorește „Spada de argint". Botaniștii însă o și trecuseră pe lista plantelor ce nu se mai găsesc. De abia de câteva săptămâni s'a luat hotărîrea să se facă cercetări mai amănunțite și, în acest scop, a fost trimis în craterul vulcanului un tânăr profesor de botanică plin de energie și de curaj. El a revenit cu câteva exemplare de toată frumusețea, care a făcut să tresalte de bucurie inimile savanților botaniști, îndrăgostiți de această floare.

acum cincizeci de ani

Citim în „UNIVERSUL" din 30 Octombrie 1890:

= In cercurile artistice din Capitală se vorbește de fondarea unui „Salon de pictură" care să se deschidă regulat în fiecare an, începând de anul viitor.

= In ultima ședință a Academiei de științe din Paris, celebrul fizician Marey a prezintat un aparat fotografic, inventat de el, care scoate 50 de fotografii pe secundă.

= Rusia. — **Din cauza ninsorilor și a frigului ce a fost în cursul acestei luni, mulți oameni au pierit. In timpul viscolului din noaptea de 21 Octombrie, au murit 25 oameni. Unui proprietar i-au pierit, în acea noapte, 800 vite cornute, din cauza frigului.**

= Moda. — **Desbaterile asupra modei din sezonul acesta sunt aproape terminate. Mânecile bufante își păstrează domnia; asemenea rochiile drepte și colante înainte, cu singura modificare că se adoptă panourile. Culoarea predominantă: albastru. Ca garnitură, galoane. Gulerul Maria Stuart va fi la modă.**

Peste tot vor domni blănurile, care se vor întrebuința pe rochii, pe și sub mantile, la guler, la mâneci și chiar la pălărie.

Pălării de păslă.

Tortă muzicală

Părerea francezilor e că: felul în care dă cineva valorează mai mult de cât ceeace dă. Aceasta e desigur și părerea acelui cofetar din Brooklyn, care spre a-și atrage clienții a născocit cel mai năstrușnic mod de a le prezenta o tortă. Această tortă, care desigur conține ciocolată, migdale și alte bunătăți de acest fel, mai conține și o muzicuță, care mulțumită unui ingenios mecanism începe să cânte în momentul când se taie torța. Vă închipuiți surpriza persoanei, care primind, — să zicem, — de ziua sa o astfel de torță, aude deodată o muzică vioaie, care-l îndeamnă la veselie...

„Invenția" cofetarului newyorkez a fost primită cu entuziasm de americanii de toate vârstele, cari se înebunesc după jucăriile mecanice. Intr'un singur an s'au vândut câteva mii de „torte - muzicale", dintre care multe au fost expediate pe calea aerului în America de sud și chiar în Indii. Acest succes a încurajat pe d. Leogren, — așa se numește poeticul cofetar, — să lanseze o altă prăjitură senzațională. E vorba de o „tortă vorbitoare", care când e tăiată rostește câteva cuvinte frumoase de felicitare pentru acela căruia i-a fost trimisă cu prilejul zilei de naștere sau onomasticei. „Glasul" din tortă e chiar al trimițătorului.

Ședința intimă a Academiei Române

In ședința intimă a Academiei Române dela 25 Oct. 1940, d. prof. Alex. Lapedatu, secretarul general al Academiei a comunicat următoarea telegramă primită dela d. general Antonescu conducătorul statului și președintele consiliului de miniștri, ca răspuns la telegrama de felicitări a președintelui Academiei:

„Primind telegrama cu bunele urări pe care mi-ați trimis-o cu ocaziunea reluării activității Academiei Române, vă mulțumesc pentru însuflețitele sentimente și bunele urări. Trimit Academiei Române și dv. personal cele mai bune gânduri și vă asigur de întreaga mea atențiune".

D. Alex. Lapedatu a prezentat ca dar din partea d-lui colonel I. T. Ulic. 50 de diplome de membru ale diferitelor asociații masonice, 5 drapele și alte obiecte provenind din depozitul „Sacrei tradiții" din masoneria română.

Darurile s'au primit cu mulțumire.

D. secretar general a prezentat următoarele recente publicațiuni ale Academiei:

1. General R. Rosetti, Familia Rosetti II Celelalte ramuri (Buc. 1940);

2. Pop Emil. Un explorator român al Balcanilor la începutul veacului al 19-lea: C. Manolesco (Buc. 1940);

3. Bulletin de la Section Scientifique Tome No. 2, cu colaborarea d-lor C. G. Macarovici, G. Zotta, Zaharia, Popovici, Emil Pop, Alex. Juracec, C. Zahariadi și alții;

D-sa mai prezintă scrierile: *Moldova Nouă*, an. V, 1939, revistă care a apărut sub direcția d-lui N. P. Smochină;

N. P. Smochină, Militari români în Rusia (Buc. 1940);

O serie de 7 lucrări ale d-lui Alex. Alimăniștianu publicate în anii 1927—1940.

D. Th. Capidan, a prezentat în numele d-lui D. Caracostea și al d-sale Buletinul francez al Secțiunii literare a Academiei Române (Vol. I. No. 1) care a început să apară sub direcția d-lor lor sub titlul *Langue et Littérature.*

D. Andrei Rădulescu a atras atenția asupra lucrării d-lui Virgil Madgearu „Evoluția economiei românești după războiul mondial" (Buc. 1940);

D. secretar general Alex. Lapedatu a prezentat fascicolele XV—XXV din lucrarea d-lui prof. Traian Săvulescu *„Herbarium Mycologicum Romanicum"* arătând că această lucrare, alcătuită numai în 60 de exemplare este unică ca importanță științifică prin technica originală pe care autorul a folosit-o la întocmirea ei. D. Lapedatu a exprimat felicitări d-lui Traian Săvulescu.

D. dr. Grigore Antipa s'a asociat în numele Secțiunii științifice la felicitările d-lui secretar general, arătând aprecierile elogioase de care lucrarea d-lui Săvulescu s'a bucurat printre oamenii de știință din străinătate.

D. I. Nistor a prezentat o hartă a Pocuției desemnată în 1668 de inginerul francez Gullaume de Beauplan.

D-sa a prezentat și o copie în ceară roșie a unei peceți-tipar dela Petru Mușat, al cărei original se află în muzeul din Cernăuți.

D. general R. Rosetti a arătat că a apărut ediția III, mult mărită, a *Albumului de Paleografie Românească* de răposatul I. Bianu și N. Cartojan, dovedindu-se astfel marele folos al acestei lucrări.

D-sa prezintă următoarele lucrări ale d-lui A. Sacerdoțeanu *Proiecte pentru Palatul Arhivelor Statului; Tezaurele noastre arhivistice; Ceva despre un corpus al izvoarelor istoriei Românilor*, precum și o serie de fotografii de case din Fanar făcute de arheologul dr. J. Goltwald și donate de d. C. Karadja.

SITUAȚIA GERMANILOR DIN SATU MARE

Sub titlul „Cincisprezece ani de muncă germană în Satu Mare", Ziarul „Bukarester Post" a publicat un articol semnat de d. Nik Hans Hockl, spunând între altele:

„Germanismul din Satu Mare intră într'o fază de evoluție și de luptă. Munca a devenit mai grea în urma stărilor noui.

Anumite cercuri șovinisfe, care n'au învățat nimic din actualele stări politice, se străduesc să omoare mișcarea germană. Ele cred că în entusiasmul alipirii va dispare sentimentul german. Conteză pe faptul că acum nimeni nu va mai pune zăgaz activității lor antigermane și că vor putea continua nestingheriți maghiarizarea, acolo unde a încetat în anul 1919.

Au suferit însă o desamăgire. Mișcarea germană este atât de bine consolidată, încât nimic nu o mai poate zdruncina.

Germanismul din Satu Mare și-a găsit locul și misiunea".

APLICAREA CONVENȚIEI PENTRU REPATRIEREA GERMANILOR DIN BUCOVINA ȘI DOBROGEA

Aplicarea convenției încheiată între guvernul regal român și guvernul Reichului german privitoare la repatrierea populației de origine germană din Bucovina de sud și Dobrogea în Germania, se va face de către subsecretariatul de stat al colonizărilor și populației evacuate.

Reprezentantul șef guvernamental român este subsecretarul de stat al colonizărilor și populației evacuate.

Subsecretarul de Stat va numi pe cale de decizie ministerială funcționari și va da delegațiile necesare pentru aplicarea convenției.

D. Corneliu Georgescu, ministru subsecretar de stat al colonizărilor și populației evacuate, a semnat o decizie prin care d. prof. dr. C. Zoppa, a fost numit delegat activ al reprezentantului guvernului român, pentru aplicarea convenției între guvernul român și guvernul Reichului german, privitoare la repatrierea populației de origină etnică germană, cu sediul la Gura Humorului.

D. prof. dr. C. Zoppa va putea numi comisarii locali și personalul auxiliar pentru comisariatele regionale și locale din Bucovina.

D. Ioan Negură, avocat din Suceava, a fost numit comisar regional, cu sediul la Gura Humorului.

D. Traian Vasilcovschi, a fost numit comisar regional cu sediul la Rădăuți.

D. Zissu Sebe, a fost numit comisar regional pentru Constanța.

D-sa va puea numi comisari locali pentru Dobrogea, precum și personalul auxiliar.

DIN REALIZARILE REGIMULUI ROMANESC IN TRANSILVANIA

Valorificarea gazului metan

Este necesar ca toți să cunoască, astăzi, când vitregia vremurilor ne-a răpit o parte din Transilvania, ce a însemnat regimul românesc pentru această parte din Țară, în toate domeniile de activitate. Deși dreptul nostru de stăpânire asupra Transilvaniei derivă din origina comună a poporului nostru, întins pe ambele părți ale Carpaților, nu mai puțin și realizările noastre trebuie să sprijine temeinic acest drept.

Un interval extrem de scurt, de abia 21 ani, după un războiu istovitor, cum a fost războiul trecut, după care au urmat ani de grea criză economică, nu putea permite realizări de mari proporțiuni. Totuși sunt domenii în care regimul românesc, chiar în acele condițiuni grele, a arătat realizări impunătoare, cum a fost pe teren școlar, edilitar, al comunicațiilor, precum și pe teren industrial.

Ca unul care dela începutul regimului românesc am luat parte activă la desvoltarea industriei gazului metan, voi arăta, în cele ce urmează, realizările acestei industrii.

SITUAȚIA SUB REGIMUL UNGURESC

Inainte de a se uni Transilvania la România, puțini erau cei ce știau de existența gazului metan, deși el fusese descoperit încă din anul 1908. Numai cei direct interesați, din Turda, Diciosânmartin și Mediaș, îl cunoșteau. Erau pe atunci numai câteva fabrici ce îl foloseau, iar populația de abia începuse să-l introducă.

Pe atunci difuzarea gazului metan era lăsată pe seama mai multor întreprinderi. In prim rând venea Statul Ungar însuși, care administra în regie proprie șantierul Sărmășel. Apoi venea o societate particulară ungaro-germană, creiată de Statul Ungar în 1916 — „Societatea U. E. G." — în care el participa cu 15% din capital și care exploata o parte din zăcămintele de gaz. Apoi erau două societăți particulare, una care avea conducta dela Sărmășel la Turda și alta conducta de la Turda la Uioara. In fine, două societăți mici particulare distribuiau gazul la populație, una în Turda, cealaltă la Diciosânmartin, iar la Mediaș însăși Primăria distribuia gazul la populație.

Cu un cuvânt, între zăcămintele de gaz și populația din orașe, erau intercalate o serie de întreprinderi, fără nici o legătură între ele, ceea ce ducea la scumpirea gazului, cum e totdeauna cazul când există intermediari, între producători și consumatori.

REALIZARILE SUB REGIMUL ROMANESC

Această fărâmițare de activitate era protivnică unei difuzări a gazului metan pe o scară largă. Avem motive să credem că și Statul Ungar era conștient de aceste neajunsuri, atunci când s'a hotărît să înființeze Societatea Ungară de Gaz, în 1916 (societatea U. E. G.). Acestei societăți Statul Ungar îi concesionase de aceea, în afară de dreptul de a exploata o parte din zăcămintele din centrul Transilvaniei, și dreptul să construiască conducte și să distribue gazul la populație, spre a putea astfel avea o întreprindere cu activitate completă.

Activitatea scietății U. E. G., a fost însă de scurtă durată, sub regimul unguresc. Numai 2½ ani; în care timp a putut așeza numai două conducte scurte, una pentru aducerea gazului la Diciosânmartin (11 km.) și alta, dela Bazna la Mediaș (6,5 km.). In ceea ce privește distribuirea gazului în orașe și introducerea lui la populație, societatea U. E. G. s'a desinteresat complet.

După instaurarea regimului românesc, exploatarea Statului, din Sărmășel, a trecut în proprietatea Statului nostru. Intreprinderile celelalte au fost lăsate să-și continue activitatea lor, fără a putea fi în stare să arate realizări prea mari. Ani de zile a stagnat, se poate spune, orice activitaate. Ajunsese situația destul de critică, atât la Mediaș cât și la Turda, încât unele fabrici erau pe punctul de a se renunța la gaz, din cauza șantierelor Sărmășel și Bazna, incapabile să asigure consumația lor.

Când Statul s'a hotărît, în Noembrie 1925, să înființeze Societatea Națională de Gaz Metan („Sonametan") și să-i concesioneze dreptul de a exploata și valorifica zăcămintele de gaz metan din țară, a înțeles să creieze un organism unic, capabil de a difuza gazul pe o suprafață cât mai mare din țara noastră. Era evident că acest program trebuia să înceapă prin înglobarea tuturor întreprinderilor răslețe și în prim rând a societății U. E. G., care avea drepturi similare, însă limitate numai în interiorul basinului transilvănean. S'a impus deci societății „Sonametan" ca prim **obiectiv, achiziționarea acțiunilor societății U. E. G. și apoi contopirea ambelor întreprinderi.**

Această operație financiară a fost realizat în anul 1932, așa că s'a putut radia firma dela Tribunalul din Budapesta și înscrie societatea la 25 Mai 1932, la Camera de Comerț, București, sub numele de „Societatea Anonimă Română de Gaz Metan" (S. R. G.), în loc de Soc. Ungară de Gaz Metan cum se chemase mai înainte. **Această operație financiară a reclamat peste un sfert de miliard de lei, sumă achitată de „Sonametan" în intervalul dela 1928—1934, fără nici o contribuție din partea Statului.** Paralel cu efectuarea acestei operații, atât societatea „Sonametan", cât și societatea U. E. G. (respectiv S R. G.) au dus o politică de înglobare a întreprinderilor disparate, amintite mai sus. Această operație a fost complectată apoi prin înglobarea societății S. R. G., care a avut loc în Mai 1939. Astăzi există, cu alte cuvinte, o singură întreprindere care activează în domeniul exploatării zăcămintelor de gaz și a difuzării acestuia, societatea „Sonametan", cu 640 milioane lei capital, din care 375 milioane lei aparține Statului Român și 265.000.000 lei capitalului particular românesc. Ea este, după cunoștința noastră, **singura** societate românească, unde străinii nu pot avea nici o acțiune, deci este o societate curat românească.

Să vedem acum ce s'a realizat pe teren technic, în industria gazului metan, sub regimul românesc?

Cine a cunoscut cum arătau șantierele înainte de 1919 și cum arată ele astăzi, va recunoaște progresul realizat. Din șantiere constând numai din barăci; pentru birouri, ateliere, depozit și chiar locuințe, astăzi sunt șantiere moderne, cu construcții de piatră și cărămidă, cum e șantierul Sărmășel, Saroș și Noul Săsesc (în construcție). Progresul realizat în executarea sondelor; apoi modul cum se exploatează astăzi zăcămintele, ținute permanent sub un control riguros și având, din momentul războirii lor până când sunt scoase din funcțiune, contoare de precizie instalate la fiecare sondă, arată că în locul empirismului de atunci, a luat o metodă științifică de lucru. La fel s'a procedat și în privința asezării conductelor de transport, cercetându-se în prealabil traseul asupra corosivității lui, ca izolarea țevilor să fie făcută cât mai bine. Un control riguros al conductelor a dus de asemenea la reducerea procentului pierderilor, dela 15% și chiar 20%, cum era sub regimul vechi, la mai puțin de 5% astăzi. O exploatare rațională a subsolului, a dus la descoperirea unor orizonturi adânci și foarte bogate, chiar în șantierul Sărmășel, în care Statul Ungar lucrase 10 ani, fără să le fi putut descoperi. De asemenea s'au putut descoperi și câmpuri bogate de gaz, până atunci necunoscute, cum a fost câmpul Botorca (la Nord de Mediaș) și altele.

Sub regimul românesc s'au putut deschide apoi și trei noi debușeuri și anume: orașul Târgu Mureș (rămas acum la Ungaria); Sighișoara și Sibiul. Lungimea tuturor conductelor a fost aproape triplată (dela 132,3 km. — a 365,2 km.). Ca o altă contribuție originală, este **aplicarea pentru întâia oară a distribuirii gazului sub presiune medie în interiorul unui oraș.** (Sibiu). Metoda reclamă o supraveghere mai atentă, decât în cazul presiunii joase; în plus e nevoie de instalat la fiecare imobil câte un aparat special pentru reducerea presiunei, înainte de intrarea gazului în conductele din locuințe. Ca să poată fi aplicat acest sistem, a trebuit mai întâi să se fabrice în țară asemenea aparate, căci importarea lor ar fi făcut sistemul irealizabil. Numai după ce „Sonametan" a reușit să le fabrice, a putut pășì la introducerea acestui sistem, care duce la o economisire de 50% în tonajul rețelelor din orașe. **Putem spune că numai datorită acestui sistem nou de distribuție, prin țevi cu diametru mai redus, s'a putut învinge marele incovenient al prețului foarte scump al țevilor și asigura astfel difuzarea gazului la populație.**

Și în alte două direcții s'a depus o muncă intensă din partea societății „Sonametan". In stadiul începător de industrializare a țării noastre nu ne putem aștepta ca industria indigenă să se ocupe, din inițiativa ei, cu fabricarea de aparate de gaz, ca: sobe de încălzit, sobe de bucătărie, etc. A trebuit ca „Sonametan" să elaboreze modele românești, ieftine și solide. Astăzi nu se mai importă din străinătate asemenea sobe. Pentru a da apoi populației mijlocul de a introduce gazul în locuințe, **în condițiuni cât mai convenabile**, dar oferind și garanții de o executare perfectă, societatea a început din 1932 încoace să execute singură orce fel de instalații. Ea execută acum anual între 1.500—2.000 asemenea instalații, fiind societatea de instalație cea mai activă din țara noastră.

Din cele arătate mai sus, se vede că astăzi funcționează în regiunea gazului metan o întreprindere puternică și curat românească, cu o activitate multiplă, pornind dela exploatarea zăcămintelor și executarea sondelor, la executarea conductelor de transport, apoi la executarea rețelelor de distribuție în orașe și mergând până a instala gazul la fiecare abonat, oricât de mică i-ar fi trebuința lui de gaz și punându-i la dispoziție și tot felul de aparate pentru folosirea gazului.

O întreprindere cu asemenea activitate multiplă este singură în stare să ducă la bun capăt planul Statului, de a difuza gazul metan pe o scară cât mai largă și să-l vândă mai ieftin decât oricare alt combustibil. Logica o afirmă, iar realizările de până acum o confirmă.

In câteva cifre arătăm mai jos, progresul realizat sub regimul românesc în industria gazului metan din Transilvania:

Specificare	Situația sub regimul unguresc 31.XII.1918	Situația sub regimul românesc 31.XII.1939
Sonde productive	17	43
Metraj săpat	17.012 m.l.	28.144 m.l.
Conducte așezate	132,2 km.	365,2 km.
Orașe alimentate	3	6
Abonați	1.980	9.259
Consumația de gaz	71.088.570 m³	358.482.688 m³
Capital	100% străin	100% românesc
Conducere	100% străină	100% românească

In acești 21 ani de regim românesc, cu toate greutățile care au fost de învins, s'a reușit nu numai a se româniza complect, dar totodată să se dea industriei gazului metan o bază solidă, astfel încât să poată de acum înainte să pășească la realizări și mai mari decât au putut fi cele de până acum.

Așezarea conductei mari de gaz pentru Brașov, dincolo de Făgăraș

Conducta mare de 100 km. lungime, pentru aducerea gazului la Brașov, care actualmente se așează, este un început a acestor mari realizări viitoare.

1

Dela Sindicatul ziariștilor

Deoarece unii membri ai Sindicatului Ziariștilor din București au cerut îngăduința spre a-și procura actele necesare, Comitetul Sindicatului Ziariștilor a aprobat să se acorde un nou termen până la 10 Noembrie a. c., pentru procurarea actelor doveditoare de origine etnică.

Se aminteste membrilor Sindicatului Ziariștilor din București că în acest scop secretarul general le stă la dispoziție n fiecare zi de lucru între orele 18—19 la sediul Sindicatului, în B-dul Carol No. 21 (Intrarea prin Str. Gogu Cantacuzino No. 2, et. II), începând de Miercuri, 30 Octombrie 1940.

Membrii căsătoriți și cu copii sunt rugați să aducă totodată actul de căsătorie și extrasele de naștere ale copiilor, pentru complectarea dosarelor Cassei de pensiuni și ajutor a Sindicatului Ziariștilor din București.

Cititi „Trup și Suflet"

Deschiderea cursurilor de limba italiană

Institutul de cultură italiană în România va inaugura peste câteva zile activitatea sa pentru anul academic 1940—41.

Programul cursurilor pentru sediul central din București cuprinde pe lângă cursurile de limbă bisăptămânale pentru începători și înaintați și clase de perfecționare, de gramatică superioară etc.

Se vor deschide pe de altă parte și cursuri rapide de limbă cu frecvență trisăptămânală, având o durată de trei luni și cari vor fi urmate în trimestrul succesiv de cursuri rapide cu caracter înaintat. In felul acesta acei cari doresc să învețe limba italiană vor putea să-și acumuleze cunoștințele de doi ani în mod normal într'un singur an.

In afară de aceste cursuri de limbă se vor ține și câteva cursuri de cultură, de literatură, istoria artei, istoria politică, muzicei etc. etc.

Peste câteva zile se va publica programul care se va referi în mod special la Italia contimporană și la momentele istorice care au pregătit Italia de astăzi.

Pentru înscrieri și informațiuni a se adresa la secretariatul cursurilor, str. Biserica Amzei 2, (tel. 4.02.20).

Contra constipației

Leo-Pills — compus rumai din materii pur vegetale — un laxativ ușor și cu efect sigur. Absolut nevătămător chiar și la o întrebuințare îndelungată.

In cutii de 20 și 60 pilule.

Leo-Pills Laxativ

PROFITAȚI DE TIMPUL PRIELNIC!

FACEȚI UN BUN PLASAMENT
POMI RODITORI. ARBORI și ARBUȘTI
DE ORNAMENT, TRANDAFIRI

din PEPINIERELE

„FARAUDO"

Inseamnă belșug, frumusețe și agrement.
Cereți chiar azi catalogul
BUCUREȘTI 5, CALEA ȘERBAN VODA 237

STEINONIT

Somitățile medicale din țară și străinătate recomandă bolnavilor ce nu vor să se opereze de pietre la bilă, (fiere), ficat și rinichi, preparatul **Steinonit**, care este absolut nevătămător și provoacă eliminarea acestor pietre în timp de 24 ore dela începerea curei.

Cereți la farmacii și drogherii „Steinonit" al fabricei de produse chimice F. B. Winkler din Hamburg. O cură completă, lei 998.

Depozitul general pentru România, la O. A. F., Oficiul de Aprovizionare Farmaceutic, str. Pitar-Moș nr. 6 București.

22

ȚESĂTORIA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMĂ PITEȘTI

CONVOCARE

D-nii acționari sunt rugați a lua parte la adunarea generală ordinară care va avea loc Vineri 15 Noembrie 1940, ora 11 a. m., la sediul său din București, Str. Lipscani nr. 19.

Ordinea de zi:

1) Raportul Consiliului de Administrație asupra exercițiului 1939—1940.

2) Raportul Cenzorilor.

3) Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierderi pe anul 1939—1940.

4) Intrebuințarea beneficiului.

5) Descărcarea Consiliului de Administrație și a Directiunii de gestiunea sa pe 1939—1940.

6) Ratificarea cooptării în Consiliu a d-lor Alexandru Ghica, Alexandru Grigoriu și Alfred Cerkez.

7) Alegerea Consiliului de Administrație în locul vechiului Consiliu demisionat.

8) Alegerea Cenzorilor și Cenzorilor Supleanți pe 1940—1941.

Pentru a putea lua parte la adunare conform art. 26 din statute, d-nii acționari sunt datori a depune cel mai târziu la 4 Noembrie 1940 titlurile lor.

Depunerea trebuește făcută în București, la sediul societății la Banca Agricolă, Str. Lipscani nr. 19 iar în străinătate la orice Bancă sau agent de schimb recunoscut.

Recipisele de depunere trebuesc trimise la Banca Agricolă, București.

Procurile acționarilor trebuesc depuse cel mai târziu până la 11 Noembrie 1940, la Banca Agricolă Bucuresti.

Consiliul de Administrație

9

ȚESĂTORIA ROMÂNĂ

SOCIETATE ANONIMA — PITEȘTI

BILANȚUL INCHEIAT LA 30 IUNIE 1940

ACTIV: Casa lei 17.826, Disponibil la Bănci Lei 6.476.384, Debitori diverși Lei 39.896.675, Materii prime, Mărfuri, Materiale de schimb Lei 49.722.110. Imobil, Mașinării, Scule și Accesorii Lei 30.181.449, Teren Lei 18.190, Mobilier, Linie de garaj Lei 166.963, Garanții statutare Lei 88.000, Totalul activelor Lei 126.567.597.

PASIV: Capital Lei 35.000.000, Amortismente Lei 9.745.645, Creditori Lei 49.524.121, Rezervă legală, Rezervă extraordinară Lei 21.687.781, Deponenți-Cauțiuni Lei 88.000, Profit & Pierdere Lei 10.522.050, Totalul pasivelor Lei 126.567.597.

Verificat și găsit întocmai cu registrele.

(ss) **St. Balacciu**, expert contabil

(ss) **St. Minoescu**

9

16.000 Kg. Ulei uzat vinde

SOCIETATEA GENERALĂ de GAZ și de ELECTRICITATE din BUCUREȘT!

Uleiul este scos din Carterele motoarelor Diesel și se poate vedea la Uzina Electrică Filaret din B-dul Mărășești Nr. 2.

Prețul se va face franco depozitul nostru Filaret pentru uleiul văzut - plăcut, iar plata în numerar, înainte de ridicare.

Ofertele în plic închis, indicând prețul pe Kg., se vor preda cel mai târziu până la 4 Noembrie 1940 a. c. la Serviciul de Aprovizionare et. I camera Nr. 5 din B-dul Take Ionescu Nr. 33, în fiecare zi de lucru între orele 11-12½, de unde se pot lua și alte informațiuni suplimentare.

8954

Comuniști condamnați de Curtea marțială din Buzău

Buzău, 29 Octombie

Curtea marțială din localitate a pronunțat, azi d. a., sentința în procesul celor 16 comuniști evrei, descoperiți și arestați de poliția legionară.

Pedepsele pronunțate variază între o lună și 2 ani închisoare.

Nu s'a pronunțat nici o achitare.

Toți cei arestați, și judecați pentru această vină activau, de multă vreme, sub conducerea evreului rus Solomon Lipsis, zis Moșica, azi fugit în Rusia.

Iată numele celor cari activau în cuibul comunist descoperit la Buzău și cari au fost condamnați:

Weissman Iosif, str Marghiloman 28; Gluzeu Herman, str. Istriței 15; Silvia Lipsis, str. Tipograf 15; Grossmann Mex, str. Griviței 1; Surica Goldenberg, str. Zânelor 3; Rudich Iosif, str. Vasile Lupu 2; Moise Kahane, str Vasile Lupu 2; Lizica Goldenberg, str. Zânelor 3; Roni Aronovici, str. Istriței 18; Israel Monovici, str. Istiței 17; Feldman Tonny, piața Dacia 9; Davidovici Iosif, piața Obor 8; Hane Lazarovici, str. Marghiloman 60; Solly Zaharia, str. Eugen Ionescu 10; Hary Grossman, str. Griviței 1; Solomon Lipisis, zis Moșica, din str. Tipografi 15, în prezent fugit în Rusia.

*

In ședința de azi dim., Curtea marțială din Buzău a judecat și procesul comunistului Kiss Ladislau, pe care l-a condamnat la 5 ani închisoare, 10.000 lei amendă și 3 ani interdicție.

Asupra inculpatului s'au găsit, în momentul când a fost arestat și supus cercetărilor, printre altele, o gazetă, intitulată „Uzina...", în care erau publicate îndemnuri ca poporul să pornească la luptă revoluționară pentru întronarea regimului comunist.

Kiss Ladislau a recunoscut că face parte din organizația tinerețului comunist.

Regia Loteriei de Stat

Rezultatul Tragerii No. 65

din 29.X.1940

al Tranșei Populare Seria I-a

S'au atribuit prin sorți câștigurile:

De 2 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

4 9 | 0 6 | 9 9

De 10 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

5 4 0 | 5 8 2

De 100 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

5 0 8 3

De 400 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

9 1 8 1 5

Premiul în valoare de 2.000 ori costul lozului rămas în urnă.